

Kanker, maar leven en spelen voor 120 procent

Kitty Trepels van Mil laat zich voorlopig nog niet stoppen. De HAN-docente kreeg twee keer kanker. Uiteindelijk gaat de kanker winnen, maar tot die tijd geeft ze college en speelt ze alles van zich af in het theater.

► Kitty Trepels van Mil.

FOTO SANDRA VAN MIL

Hans van Alebeek
Nijmegen

Hier zit geen zielige vrouw. Integendeel. Docente communicatie en theater aan de HAN in Nijmegen Kitty Trepels van Mil lacht en straalt van enthousiasme als ze vertelt over haar turbulente leven. 54 is ze nu. Op haar 47ste kreeg ze voor de eerste keer kanker. Wat dat met je doet verwerkte ze in de theatervoorstelling *Vals Plat*. Een volgende voorstelling komt eraan, want de kanker is terug. *Ik heb nog iets op mijn lever* is de veelzeggende titel van deze 'chemonoloog' die op 15 maart in première moet gaan.

„Een op de drie mensen krijgt kanker. Daar moet je mee leren omgaan, zeggen ze dan altijd. Ik vond dat er ik iets mee moest doen in het theater. Niet voor mezelf hoor, ik heb een grote hekel aan zogeheten verwerkingstheater. Als je problemen hebt, ga je maar naar een psycholoog. Ik noem het zelf realitytheater, het is een solovoortelling met een lach en een traan. Het publiek moet er wat aan hebben. Er moet over kanker gepraat worden, dat taboe wil ik doorbreken.”

Is dat taboe er nog? Volgens mij is er juist steeds meer openheid over kanker.

„Nee hoor, dat taboe is er nog steeds. Het is verbazingwekkend als je ziet hoeveel reacties ik na afloop van mijn voorstellingen krijg van mensen die hetzelfde hebben meegemaakt. 'Jij roept keihard wat ik niet heb durven zeggen', hoor ik dan.”

Wanneer kreeg u het slechte nieuws te horen?

„Kanker loopt als een rode draad door mijn leven. Ik was altijd bang dat ik niet oud zou worden. Mijn vader stierf al op zijn 25ste

aan longkanker, mijn moeder en mijn zusje kregen ook kanker. Toen ik bij mijn huisarts in Nijmegen om preventief onderzoek en extra controles vroeg, wimpelde hij dat af. In mei 2010 was er niks aan de hand, vier maanden later zat er een tumor van 10 centimeter in mijn borst met uitzaaiingen in de lymfeklieren. 'De kans dat je dit gaat overleven is niet groot', zeiden de dokters.”

En toen?

„Schiet me maar meteen dood, was mijn eerste reactie. Vooral dat ik borstkanker had, vond ik vreselijk. Ik zei tegen mijn oncoloog: 'Mijn borst gaat er niet af'. Maar die man reageerde geweldig. Hij zei: 'Ik wil de regisseur zijn van uw voorstelling. Maar u speelt alle rollen'. Vanaf het eerste consult was al duidelijk dat mijn borst er na 30 chemo's af moest. Ik lag al klaar voor die operatie toen ik van de brancard afsprom, maar ik had geen keus. Ik heb bijna een jaar niet naar mezelf willen kijken en alle spiegels afgedekt. Nadat ik kankervrij werd verklaard, kreeg ik mijn nieuwe borst: 14 augustus 2012, de mooiste dag van mijn leven. Ulrike heb ik haar genoemd, naar plastisch chirurg Dietmar Ulrich die de operatie uitvoerde.”

Hoe kwam u tot het besluit er een theaterstuk van te maken?

„Theater is de andere rode draad in mijn leven. Aanvankelijk schreef ik al mijn ervaringen op om er een boek van te maken. Tijdens mijn chemo besloot ik: als ik dit overleef, komt er een voorstelling. Dat werd *Vals Plat* – ik ben een wielervriend. Dat heb ik inmiddels 32 keer gespeeld. Wat mij betreft gaat *Vals Plat* vooral over communicatie tussen arts en patiënt. Mijn artsen hebben op de juiste momenten precies het goede tegen mij gezegd en gedaan.”

Vals Plat was af, maar u moest het herschrijven.

„Ja, want de kanker is terug. Het zit in mijn lever. Nou dan weet je het wel. Ik reageerde gelaten. 'Ik ga geen wedstrijd spelen die ik op voorhand verloren heb', zei ik tegen mijn nieuwe oncoloog Carla van Herpen. Maar die gaf me geen ruimte om te ontspreken. We zijn meteen begonnen met chemo en zowaar begon de tumor te krimpen. Nu volg ik nog steeds om de drie weken immuuntherapie. Maar de prognose is niet best: ik heb nog drie tot vijf jaar waarvan nu al een jaar om is.”

Dus moest er snel een vervolg op Vals Plat komen?

„De HAN geeft mij de kans een tweede solo te maken. De HAN-studenten paramedische studies en verpleegkunde leren er namelijk heel veel van. Daarnaast ook oncologen in opleiding. Niet elke werkgever gaat zo goed om met ongeneeslijke zieke werknemers. Daar mogen we in Nijmegen best trots op zijn. De insteek van het stuk is nu totaal anders, namelijk: wat doe je met je leven als je weet dat je beperkt houdbaar bent.

Nee, geen bucketlist maken. Hou op, ik ga geen dingen doen die ik anders ook niet zou doen. Laat mij maar lekker wielrennen of snorkelen op Menorca. Ik leef nog voor 120 procent. En ik geef college en ik speel. Ik moet nu twee scripts in mijn kop zien te krijgen. En op 15 maart 2018 speel ik *Ik heb nog iets op mijn lever*.”

Wat houdt u op de been?

„Mijn familie, trouwe vrienden, mijn werk en mijn oncoloog Carla van Herpen. Dat is de rots in de branding waarbij ik altijd kan aankloppen als ik iets denk te voelen of wil weten. Ze ziet me eerst als mens, dan als patiënt. Haar motto is: Leef Kitty, voor 120 procent en haal eruit wat erin zit. Ik ben er voor je.”

Benefietconcert Wereldkankerdag

Donderdag 8 februari wordt in het Campustheater van de HAN het tweede door Kitty Trepels van Mil georganiseerde Benefietconcert Wereldkankerdag gehouden. Daarmee wordt geld ingezameld voor het Radboud Oncologie Fonds. Er zijn optre-

dens van Margriet Eshuijs, Maarten Peters, Maaïke Widdershoven, Bart Stultiëns en Gerard Alderlieste. Er zijn lezingen over kanker en Trepels van Mil en haar regisseur Michaël van Buuren en praten over haar solo *Ik heb nog iets op mijn lever*. Aan-

vang 18.45 uur, reserveren Campustheater@han.nl. Try-outs: 22 februari en 8 maart in het Campustheater. De voorstelling: 15 maart, 22 maart, 19 april, 11 oktober en 15 november in het Campustheater en 26 oktober in theater Mozaiek in Wijchen.

Open pas m

Rob Jaspers
Nijmegen

De opening het nieuwe Ni voor Natuur- aan de Waalk geschoven einde. Aanvan vanaf begin ja open gaan. De het hele com 6 april. „Ma zegg Wim H de Stichting Hij wijst het historis extra werk de afgelopen erfgoed u is gevond allemaal richting hierdoor